

نقد آثار ۹ نقاش نوگرای تبریز

نقش نگارخانه‌ها در توسعه هنر

نقاشی معاصر ایران (بخش اول)

بررسی آثار حجمی استاد جعفر نجیبی

نقاشی معاصر ایران (بخش دوم)

نقد آثار ۹ نقاشی نوگرای تبریز

نقش نگارخانه‌ها در توسعه هنر

نقاشی معاصر ایران (بخش اول)

بررسی آثار حجمی استاد جعفر نجیبی

نقاشی معاصر ایران (بخش دوم)

آیت‌اللهی متذکر می‌شود اول باید دید آیا نمایشگاه در ارتباط با موضوع هست یا نیست، او می‌گوید در اینجا اصلاً

سبکی دیده نمی‌شود و همه، شیوه‌های شخصی هنرمند است سبک یعنی شیوه‌ی گروهی. و ادامه می‌دهد: فکر می‌کنم بزرگ‌ترین اشتباه این است که برای آثار عنوان نمی‌زنند و می‌نویسند بدون عنوان. عنوان، کلید ورود به اثر هنری است... نمایشگاه باید عنوان داشته باشد، تابلو باید عنوان داشته باشد تا بیننده را به فکر فروبرد و جست‌وجو کند. در کارهای نگارگری گذشته هم عنوان وجود داشته است، گرچه حتی از روی شعر نوشته شده در کنار اثر هم می‌توان به موضوع آن پی برد.

آیدین آغداشلو نیز در بخشی از سخنانش می‌گوید: نکته دیگر اینکه وقتی بهانه بهزاد مطرح می‌شود، نه تنها تأثیر نگارگری والای ایرانی در جهان معاصر مطرح می‌شود بلکه نوعی باید و نباید هم پیش می‌آید و آن اینکه ما باید ببینیم آن روح قدیم چطور شد. آیا جایی فراموش شد، غیب شد یا به ضرب و زور یا اشتیاق دارد حفظ می‌شود؟ کسانی که اینجا کار کرده‌اند میراث بر روح بزرگی هستند که همه معتقدیم آن روح نمی‌میرد و آن روح شرقی عرفانی است. در جهان معاصر و هنر معاصر خودمان نمونه‌هایی است که مطلقاً هیچ جایی هیچ وامی از هنر گذشته خود ندارد. نکته اول اینکه آیا واقعاً باید داشته باشد؟ من چندان اعتقاد ندارم. نکته دوم اینکه این نمایشگاه‌ها باعث می‌شود ببینیم کدام اثر این ارتباط را دارد و کدام ندارد، بدون آنکه بر آنها که ارتباط ندارد خط بطلان بکشیم و دور بریزیم و آنها را که ارتباط دارد یکسره و با هم بالا ببریم.

نشست دهم این مجموعه در پی برگزاری نمایشگاهی با عنوان بهزاد در خاطر و خیال من برگزار شد. نمایشگاهی که در اغلب آثار شرکت‌کننده ارتباط شخصی و خیالی

هنرمندان با آثار بهزاد و مکتب هرات به چشم می‌خورد. به بیان دیگر هنرمند با نظر به ویژگی‌های هنری و درونی‌اش با بهزاد یا آثار او پیوند برقرار کرده و رنگ، شکل، فضا و ساختار هندسی، عناصر فیگوراتیو و مضمون عوامل این پیوند بوده‌اند. همان‌گونه که دکتر بهمن نامور مطلق معاون پژوهشی فرهنگستان هنر در مقدمه این مجلد آورده است:

«بخش بزرگی از این نمایشگاه من‌های بهزاد است که در نهان و ژرفنای خاطرات ازلی همه هنرمندان این سرزمین بهشتی با گوناگونی‌های شخصی و فردی حضور دارد. در واقع نگاه دوباره به آثار بهزاد، نگاهی به خویشتن و همچنین ایجاد پیوندی نه تنها بیرونی و تاریخی، بلکه درونی و تخیلی است. می‌توان اطمینان داشت پیوند هنرمندان معاصر با بهزادهای این سرزمین و با حفظ ویژگی‌های شخصی و زمانی خود، دستاوردهای بسیاری دربر خواهد داشت. بی‌شک تجربیات بهزاد در خاطر و خیال من می‌تواند زمینه غنا و کمال چنین فعالیت‌هایی باشد، به‌ویژه آنکه در آینده نزدیک، برای سلطان محمد و رضا عباسی نیز مراسم بزرگداشتی برپا خواهد شد. نشست حاضر با این هدف برپا شد که نقد بی‌پیرایه و کارشناسانه، راهگشای برنامه‌های آتی ما باشد.»

در نشست دهم که در مرکز فرهنگی - هنری صبا برگزار شد، آیدین آغداشلو، حبیب‌الله آیت‌اللهی، مهرداد احمدیان، مهدی حسینی، عبدالمجید حسینی‌راد، مرتضی گودرزی (دیباچ)، مجید مهرگان و بهمن نامور مطلق حضور داشتند. در این نشست آقای